

מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 9

מיום ג', י"ד באלול תשפ"ד, 17.09.2024

		<u>משתתפים:</u>
ראש המועצה	שי רוזנצוויג	
סגנית ומ"מ ראש המועצה	רחל שטיינר	
חברת מועצה	מישל מידן-ינקו	
חבר מועצה	ערן אביטל	
חברת מועצה	דנה זיגמן-בירנד	
חבר מועצה	אלחנן גבריאלי	
חברת מועצה	אביבה בן רפאל	
חבר מועצה	אלרן אהרוני	
		<u>נוכחים:</u>
מנכ"לית המועצה	אודליה גוטל	
גזבר המועצה	אילן דולב	
יועמ"שית המועצה	עו"ד גיתית שרמן	
מנהלת מחלקת חינוך	יפית שווקי	
		<u>חסרים:</u>
חבר מועצה	דרור מגן	

ישיבת מועצה מן המניין מס' 9 – 17.09.24**על סדר היום:**

1. אישור פרוטוקול ישיבות מועצה מס' 3, 6, 7, 8.
2. שאילתות.
 - 2.1 אביבה בן רפאל – תוכנית חינוכית לתושבים.
 - 2.2 אביבה בן רפאל – מערכת הגומלין בין מועדון הספורט למועצה.
3. הצעות לסדר.
4. סקירת תוכניות חינוכיות לשנה"ל תשפ"ה.
5. דוחות כספיים שנת 2021 ו-2022.
6. אישור תבחיני תמיכות לשנים 2024 ו-2025.
7. אישור עבודה נוספת גל לגזיאל.
8. עדכוני ראש המועצה.

שי רוזנצוויג:

שלום לכולם. אני פותח את ישיבת המועצה מן המניין מס' 9. נוסף אלי נמצאים פה גם רחל שטיינר, מישל מידן ינקו, דנה זיגמן בירנד, אלחנן גבריאלי וערן אביטל. אני לא רואה פה את אלרן ואת אביבה. וגם דרור הודיע שלא יגיע. כמו כן נמצאת פה גיתית שרמן היועמ"שית, יפית שווקי מנהלת מחלקת חינוך. וגם אודליה המנכ"לית, שהיום ולעת עתה, זו הישיבה האחרונה, כך אומרים, שהיא מנהלת. ואנחנו נרחיב ונאמר ונעשה בעניינה אבל ככה הפתיח. זה כיף להיות איתך וכיף שאת לצידנו. את עשית פה דברים מדהימים וישיבה מספר, כמה? מי סופר? עברנו עשרות רבות של ישיבות, אני מדבר לאורך השנים, עשרות רבות. ניהלת אותם ביד רמה והתרומה שלך לאלפי מנשה עוד תסופר ותיחקק. אנחנו עוד נדבר ואני לא רוצה לבזבז את כל הדברים היפים שאני הולך להגיד עליך בהמשך. אז זה עכשיו, לא להתלהב יותר מדי.

6. אישור תבחיני תמיכות לשנים 2024 ו-2025.**שי רוזנצוויג:**

בגלל שיש כמה חברים שצריכים ללכת, אנחנו נתחיל באישור תבחינים. מצטרפים אלרן ואביבה. אז אנחנו נתחיל בסעיף מס' 6. באישור תבחיני תמיכות לשנים 2024 ו-2025. אודליה, בבקשה.

אודליה גוטל:

קודם כל שלחנו לכם את החומרים כמובן מבעוד מועד. יש פה גם על השולחן, מישל. לא, אביבה, זה פחות רלוונטי לסדר היום. אז בעצם כמו שאמרתי, שלחנו את החומרים אליכם מבעוד מועד. המועצה מקציעה בכל שנה כ-200,000 שקלים לטובת תמיכות בגופים ציבוריים, שהם עמותות לא למטרות רווח.

ואנחנו מביאים אישור מועצה על תבחינים שנבחנו ואושרו על ידי ועדת תמיכות, שהיא הוועדה

המקצועית, מורכבת ממנכ"ל, גזבר וראש המועצה. התבחינים בעצם כולם קראו אותם, כולם ראו את החומרים. התבחינים בעצם מפרטים את הקטגוריות ואת העמותות שיכולות לקבל, סוגי העמותות שיכולות לקבל תמיכות.

הצטרף אילן דולב הגזבר.

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

ובעצם שלחנו לכם תבחינים גם לשנת 2024 וגם 2025. שהם זהים אחד לשני. בפרוטוקול של ועדת התמיכות, שנעשה גם ל-2024 וגם ל-2025 בעצם יש לנו את אישור היועמ"שית שהתבחינים שיוויוניים ונערכו כדין. זהו. אנחנו מביאים אותם בעצם לאישור, שזה השלב הראשון לאחר אישור תבחינים שנעשה היום. אנחנו בעצם נפרסם קול קורא לעמותות, למי שירצה לגשת -

לשתי השנים?

ערן אביטל:

אודליה גוטל:

לא, אנחנו מתחילים עם 2024. ו-2025 יהיה בהמשך. ואחרי שאותן עמותות יגישו את הבקשות שלהן, אנחנו נתכנס שוב, גזבר, יועמ"ש ומנכ"ל ונביא המלצה נוספת לשולחן המועצה, על הכספים, בהתאם לניקוד שתקבל כל עמותה, לפי הקטגוריות. כמו שאמרתי 200,000 שקלים, זאת העוגה שמתחלקת. יש יכולת גם לתנועות נוער מצד אחד ולעמותות שקשורות לתחום הספורט. אלה שני תחומים שהמועצה שמה עליהם דגש.

מי החליט, סליחה רק רגע, על התחומים? כי יש עוד תחומים שאפשר היה, כמו איכות סביבה או דברים נוספים, או חינוך.

אביבה בן רפאל:

שי רוזנצוויג:

אז אני ארחיב במה שאמרה אודליה. למי שלא היה בישיבת התקציב. אלפי מנשה, למרות שהוא גוף נתמך בעצמו, לצערנו הרב, החליט שהוא ממשיך והוא בעצמו גם תומך בעמותות. יש תבחינים שכבר רצים מספר שנים. הוועדה המקצועית בעצם עשתה, בהלימה לתקציב 2024 ו-2025, החליטה לא לשנות את התבחינים, כדי שהם יעמדו בעצם, שיהיו

מועילים.

אנחנו יכולים לקראת שנה הבאה, אם תרצה המועצה, לפתוח ולדבר על עוד תחומים וכו' וכו'. מה שלא נעשה פה. ואני בהחלט פתוח לזה. אבל מאחר וזה נעשה בהלימה לתקציב וזה צריך לדבר באותה שפה עם התקציב, אז אנחנו בעצם לא שינינו כלום ולא פגענו באף אחד. זה היה אחד השיקולים שלנו, למרות הקושי התקציבי שבו אנחנו נמצאים באופן תמידי.

חשוב לציין את ההיקף של התמיכות שמסתכם ב- 200,000 שקלים. זה לא שיש -

ערן אביטל:

נכון, נכון, לא, נכון. אבל אני אומר, גם בימים הגרועים שלנו, שהיה לנו חשב מלווה והיינו צריכים לריב עם משרד הפנים שלא הבין איך אנחנו מעזים לקחת ממנו כסף ועוד במקום לכסות את החובות שהיו פה, לתמוך בעמותות. אז כמו שניצחנו במאבק הזה ושמרנו על קו אחד, אנחנו ממשיכים ושומרים עליו. מדגישים לכל מי שעומד בתבחינים שייגש. הצעת החלטה ראשונה, בבקשה.

שי רוזנצוויג:

הצעת החלטה ראשונה, 6.1. מאשרים את התבחינים לנוהל תמיכות לשנת 2024 כפי שהוצעו על ידי ועדת התמיכות.

אודליה גוטל:

מי בעד? כולנו כמובן. תודה רבה, פה אחד.

שי רוזנצוויג:

מאשרים פה אחד את התבחינים לנוהל תמיכות לשנת 2024 כפי שהוצעו על ידי ועדת התמיכות.

החלטה:

הצעת החלטה מספר 6.2.

שי רוזנצוויג:

מאשרים את התבחינים לנוהל תמיכות לשנת 2025, כפי שהוצעו על ידי ועדת התמיכות.

אודליה גוטל:

מי בעד? כולנו פה אחד, תודה רבה.

שי רוזנצוויג:

מאשרים פה אחד את התבחינים לנוהל תמיכות

החלטה:

לשנת 2025 כפי שהוצעו על ידי ועדת התמיכות.

שי רוזנצוויג: אני בטוח שכולם בעמותות שם יודו לכם. אנחנו נחזור לסדר היום, לתחילתו. בבקשה.

1. אישור פרוטוקול ישיבות מועצה מס' 3, 6, 7, 8.

אודליה גוטל: אוקיי. אז אנחנו מתחילים עם אישור פרוטוקולים. שלחתי לכם במייל בעצם את ההערות שאלרן העביר. ובעצם אנחנו נעלה עכשיו להצבעה את הפרוטוקולים. כשאני בעצם מעלה להצבעה, אני מתייחסת כבר, אני אשאל לפני. האם יש התנגדות למה מהשינויים -

ערן אביטל: אפשר לחברי מועצה חדשים להסביר מה

הפּרוּצדורה? איך משנים פרוטוקול? מי יכול?

אודליה גוטל: אוקיי. אז בעצם חשוב לי לדייק. קודם כל מה שאנחנו מאשרים זה לא באמת פרוטוקול. זה תמלול של הישיבות, בסדר? פרוטוקול הוא הרבה יותר מצומצם. מוגדר על פי החוק בעצם שאנחנו צריכים את הנושא, את הלך הדברים, עיקרי הדברים. ממש לא צריך לפרט מה כל אחד ואחד אמר. ואת הצעת ההחלטה.

יש הגדרות מאוד מאוד ספציפיות למה זה פרוטוקול. גם לוועדות וגם למועצה. מה שאנחנו מאשרים, מועצת אלפי מנשה אישרה מאז ומעולם, ואנחנו כבר בקדנציה הקודמת וגם עכשיו, בחרנו שלא לשנות ולהמשיך עם אותו דבר, זה בעצם לאשר את התמלול המלא וכל אחד ממשתתפי הישיבה רשאי, עד 48 שעות טרום הישיבה בעצם להגיש את הבקשות שלו לשינוי. גם כאן, מעלים את זה להצבעה. במידה ומי מהמשתתפים מתנגדים לשינוי כזה או אחר,

שי רוזנצוויג: אתן לך דוגמה לכל מיני דברים שהם נגיד דברים שאני אמרתי אותם, אתה רואה שהטקסט יוצא מפי

ראש מועצה וכתוב שזה מישהו אחר. בעמוד 7, הדברים שאני אמרתי, כתוב שזה רחלי, אבל זה אני אמרתי. אין פה ויכוח על הדברים. או שכמו שאלרן רשם,

... של המהנדסת, ורשמת שזה התקציב בכלל. שמת לי לב שזו היתה החלטה לא נכונה.

אלרן אהרוני:

בסדר. זה תמלול שמגיע ואתה יודע, יש דברים, זה בסדר גמור. בעיני היה שם סימן קריאה, והוא רוצה סימן שאלה או הפוך. זה כזה. עכשיו, לא מתחילים להוסיף פסקאות. לא מתחילים להוסיף מילים.

שי רוזנצוויג:

אגב, במקומות שהיה ממש חוסר הסכמה, מה שקרה נגיד בקדנציה הקודמת, פנינו לבונוס וביקשנו שיעשו בדיקה נוספת, לראות אם אפשר. כי שוב, הכל מוקלט. כמו שאתם רואים, יש מיקרופונים והכל מוקלט.

אודליה גוטל:

זו הסיבה.

שי רוזנצוויג:

אבל בונוס יכול להגיד לכם שלא תמיד האיכות היא מדויקת ולא תמיד הם יודעים להגיד שאלרן זה אלרן ואלחנן זה אלחנן. ולפעמים מכאן מגיעות הטעויות.

אודליה גוטל:

הצעת החלטה.

שי רוזנצוויג:

בבקשה. שוב, הצעת ההחלטה שלנו כרגע זה כבר עם השינויים שהציעו אלרן. אלא אם כן מישהו יגיד לי מראש כרגע שיש לו בעיה עם מי מהשינויים.

אודליה גוטל:

אף אחד לא יגיד.

שי רוזנצוויג:

בסדר. אז הצעת החלטה: 1.1 – מאשרים את פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 3.

אודליה גוטל:

מי בעד? פה אחד, תודה.

שי רוזנצוויג:

מאשרים פה אחד את פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 3.

החלטה:

1.2 – מאשרים את פרוטוקול ישיבת המועצה שלא מן המניין מס' 6.

אודליה גוטל:

מי בעד? פה אחד. תודה.

שי רוזנצוויג:

החלטה:	מאשרים פה אחד את פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 6.
אודליה גוטל:	מאשרים את פרוטוקול ישיבת המועצה שלא מן המניין מס' 7.
שי רוזנצוויג:	מי בעד? פה אחד. תודה.
החלטה:	מאשרים פה אחד את פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 7.
אודליה גוטל:	ומאשרים את פרוטוקול ישיבת המועצה מן המניין מס' 8.
שי רוזנצוויג:	מי בעד? פה אחד. תודה.
החלטה:	מאשרים פה אחד את פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 8.

2. שאלות.

שי רוזנצוויג:	שאלות.
אודליה גוטל:	כן, למרות, טוב היה עיכוב. בעיקרון בסדר. חזרנו אחורה.
שי רוזנצוויג:	רק לחברי המועצה החדשים. כשמתחילים את הישיבה, אם שואל השאלתה לא נמצא, מתקדמים הלאה והשאלתה יכולה לעבור לישיבות הבאות. אני מחליט שאנחנו לא נעשה את זה הפעם ואנחנו כן נתייחס לשאלות ונענה כעת. יש לי יכולת לקבוע את זה וכך קבעתי, אז אפשר. קדימה.

2.1 אביבה בן רפאל – תוכנית חינוכית לתושבים.

אודליה גוטל:	שאלתה 2.1. אביבה בן רפאל. מדוע לא הוגשה
---------------------	---

תוכנית חינוכית לתושבים. תשובת ראש המועצה:
 כמדי שנה, גם השנה מחלקת החינוך והעומד
 בראשה הציגו לציבור חזון, מטרות והיכרות עם
 המערכת בלייב, בפתחת שנת הלימודים. כמו כן,
 כפי שצוין בסדר היום, בישיבה זו וכמדי שנה מנהלת
 החינוך תציג עוד מעט ממש את תוכנית העבודה
 הכללית לשנת הלימודים הנוכחית. זאת אומרת,

מה שהצגת זה לא כל כך -

איך?

אתה הצגת סוג של חזון, אבל תוכנית מציגים יעדים,
 מטרות,

סליחה, שנייה. אנחנו בשאלות. שאילתה זו שאלה
 שנשאלת כמו שנשאלה כששלחת אותה. לאחר
 תשובת ראש המועצה יש את היכולת לשאול שאלת
 הבהרה נוספת. אז האם יש לך שאלה נוספת שתרכי
 לשאול ביחס למה ששי אמר, בבקשה. ואם לא, אז
 את הדיון -

כן. מתי זה קורה? תאריך. מתי מנהלת מחלקת
 החינוך תגיש -

רגע, שנייה. התשובה שלי, כמדי שנה, גם השנה
 מחלקת חינוך והעומד בראשה הציגו לציבור חזון,
 מטרות והיכרות עם המערכת בלייב עם פתיחת שנת
 הלימודים.

כמו כן, וכפי שצוין בסדר היום של ישיבה זו, וכמדי
 שנה, מנהלת מחלקת חינוך תציג את תוכנית
 העבודה הכללית לשנת הלימודים הנוכחית. אגב, לא
 מכיר עוד רשויות שעושות לייב שכזה בתחילת שנה.
 לא מכיר עוד הרבה רשויות שבישיבת מועצה
 בתחילת שנה מביאים את מנהלת מחלקת חינוך
 להציג לכולם בלייב.

זאת אומרת, אני חושב שברשויות אחרות, אם הם
 צופים בנו, אני יודע שהחברים שלי צופים בי, ראשי
 הרשויות, תעשו ככה, ואז אולי ישאלו אתכם למה
 אתם לא עושים. כי אני עושה, ובכל זאת שואלים

שי רוזנצוויג:

אביבה בן רפאל:

שי רוזנצוויג:

אביבה בן רפאל:

אודליה גוטל:

אביבה בן רפאל:

שי רוזנצוויג:

אותי. נעבור לשאלה השנייה.
 אוקיי. גם, הערה קטנה לאיך שהוגשה השאלתה.
 הלכה למעשה זו לא באמת שאלתה. וככה
 בהתייעצות עם ראש המועצה והיועמ"שית, החלטנו
 שכן להכניס את זה. חשוב מאוד לדייק בצורה
 שמגישים את הדברים.

אודליה גוטל:

2.2 אביבה בן רפאל – מערכת הגומלין בין מועדון הספורט למועצה.

אז אביבה בן רפאל, מערכת הגומלין בין מועדון
 הספורט למועצה.

אודליה גוטל:

זו באמת לא שאלה. לפעמים את רושמת משפט,
 שאלתה, 'בריאות'. 'חינוך'. זו לא שאלתה.

שי רוזנצוויג:

אז אני אוסיף 'מה היא?'

אביבה בן רפאל:

לא, תרשמי את זה כשאלתה. תראי בגוגל מה זו
 שאלתה, את השאלה עם סימן שאלה בסוף.
 התשובה שלי: עמותת מועדון הספורט, לא הבנו כל
 כך מה את רוצה, אבל ניסינו לענות. עמותת מועדון
 הספורט הינה עמותה פרטית, שמפעילה את מועדון
 הספורט למועצה. אין מידע בעניין תשלום או אי
 תשלום או כל עניין אחר מאחר והניהול כולו נמצא
 בידי עמותת הספורט והנהלתה.

שי רוזנצוויג:

שאלה.

אביבה בן רפאל:

שאלת הבהרה.

שי רוזנצוויג:

שאלת הבהרה, לגבי מערכת יחסים. מערכת הספורט
 משלמת ארנונה. זו מערכת. מערכת תשלום. האם
 המועצה נתנה אישור עסקים למועדון הספורט? זו
 מערכת.

אביבה בן רפאל:

אני לא מבין איך זו שאלת הבהרה למה שרשמת
 בשאלתה.

שי רוזנצוויג:

זו מערכת גומלין. איפה מערכת היחסים? האם
 הרווחה, לדוגמה, קשורה באופן כלשהו, כי יש
 משפחות נזקקות, למועדון הספורט, דרך הרווחה?

אביבה בן רפאל:

דרך המועצה? איזה מערכת יש בין מועדון הספורט, אתה אומר לי כרגע אני מנותק לגמרי, אני לא שייך. לא, את שאלת בשאלה על משכורות שלא משולמות לעובדים. רגע, שנייה. אני קורא את מה שאת כתבת במייל. ולכן ענית על זה.

שי רוזנצוויג:

עכשיו את רוצה לשאול שאלה אחרת, דברים אחרים, אז קודם כל זה לא קשור למה ששאלת ואני לא חייב לענות. אבל אני בכל מקרה יכול לומר שכל עסק שרוצה לייצר שיתוף פעולה עם המועצה, יכול, יש כל מיני דרכים, כמובן שיש רווחה, וכמובן -

אביבה בן רפאל:

אבל יש אישור -

שי רוזנצוויג:

יש פנייה של שירותים של המועצה והמועדון.

אביבה בן רפאל:

יש לו אישור עסקים? אני שואלת,

עו"ד גיתית שרמן:

... כרגע לגבי העמותה.

אביבה בן רפאל:

יפה, זה הכל. זה מה שרציתי לדעת. אין לו אישור עסקים. תודה. זה הכל.

שי רוזנצוויג:

אני אמרתי את זה? ... את שמעת את זה? (מדברים ביחד)

דובר:

יש לו שם אי סדרים.

שי רוזנצוויג:

לא, לא. לא רלוונטי. אבל האמירה שאין לו כלל רישוי היא לא נכונה. זה אני יכול להגיד לפרוטוקול. בואו נתקדם הלאה. בסדר? כאמירה כללית כוללת היא לא נכונה.

אביבה בן רפאל:

כרגע אבל יש אישור?

שי רוזנצוויג:

אני אומר, מועדון הספורט יש לו הרבה חלקים, בחדר כושר, בריכה. יש חלקים שיש בהם, יש חלקים שהוא בתהליכים.

אביבה בן רפאל:

זו לא תשובה.

שי רוזנצוויג:

זו לא תשובה? אז מה זה? אביבה, אביבה, אני אגיד לך משהו שלימד אותי מורי ורבי. נקסט.

אביבה בן רפאל:

אין בעיה.

3. הצעות לסדר.

הצעות לסדר יום – אין.	שי רוזנצוויג:
אוקיי, אז אנחנו עוברים לסקירת תוכניות חינוכיות.	אודליה גוטל:
כן. אבל אני חייב לומר לחברי מועצה. אתם שואלים שאילתה? קודם כל באמת, אם יש לכם את הזמן, תכתבו אותה כשאלה. אם תכתבו אותה כשאלה, תקבלו תשובה. אם תשאלו משהו לא קשור, מה דוח חצבים פורחים בזה, ואחרי זה בישיבה עצמה תרצו לדעת על משהו אחר, סתם או לא תקבלו תשובה, וסתם תתעצבנו. למה? למה זה טוב? מה כואב רגע לשבת ולרשום את השאלה המדויקת, עם סימן שאלה, ולקבל עליה ממש תשובה. אביבה, את מבינה?	שי רוזנצוויג:
אתה מבין?	אביבה בן רפאל:
את מה? מה שהסברתי?	שי רוזנצוויג:
אני מבינה מאוד.	אביבה בן רפאל:
אז אנחנו נבחן את זה בישיבה הבאה?	שי רוזנצוויג:
נהדר. אם תהיה ישיבה הבאה.	אביבה בן רפאל:
אה, בסדר.	שי רוזנצוויג:
אם אני אהיה בישיבה הבאה.	אביבה בן רפאל:
הבנתי. אוקיי. בסדר גמור.	שי רוזנצוויג:

4. סקירת תוכניות חינוכיות לשנה"ל תשפ"ה.

אנחנו נעבור לסקירת התוכנית החינוכית לשנת הלימודים תשפ"ה. מה שאנחנו רוצים להעביר לציבור. כמובן שתוכניות עוברות למשרד החינוך ואליהם צריך להעביר, ולכן צופינו בבית וחברי המועצה נרצה שיפית תסקור מה שנקרא על קצה המזלג. כי באמת אפשר לשבת פה כמה שעות. אני רק אומר שמי שהיה פה בישיבת תקציב, ראה איך רוב התקציב של אלפי מנשה הולך כולו לחינוך. אי אפשר להתווכח עם הנתון הזה. רוב רובו הגדול	שי רוזנצוויג:
--	----------------------

הולך לטובת חינוך. גם השנה הגדלנו אותו, העצמנו אותו, גם בגלל התקופה המתגרת שיש לנו פה מלחמה, רצון לצמצם פערים, הרצון לקדם את התלמידים שלנו, ודרך ההבנה שחינוך הוא הבסיס להכל. לאיך שמדברים, לאיך שנוהגים, לאיך שכותבים שאילתה. בבקשה, יפית.

יפית שווקי:

אז ערב טוב לכולם. השנה אנחנו פותחים את שנת הלימודים בסימן חינוך בונה חברה. אי אפשר להתעלם מהעובדה שאנחנו חווים מלחמה מאוד מאוד קשה, מתמודדים עם אובדן של חיילים, אזרחים, משפחות חטופים.

שנה מאוד מאתגרת ומורכבת. אנחנו נאלצים להתמודד עם המון המון אתגרים חסרי תקדים, עם מורכבות רגשית, עם בעיות אלימות, עם פערים בלימודים, עם התמודדות עם מחסור בכוח אדם ובעיקר התמודדות עם כאב ודאגה מאוד מאוד גדולה.

דווקא בעתות כאלה חשיבותה של מערכת החינוך מתעצמת יותר מתמיד, והיא מהווה עוגן של יציבות, תקווה ורווחה נפשית. על אף האתגרים, צוותי החינוך שלנו הפגינו וממשיכים להפגין נחישות, כדי להבטיח את המשך הלמידה והפיקוח של התלמידים. היום אנחנו נציג תוכנית שנתית מעודכנת, שתתמקד בעיקר במתן מענים רגשיים, כי אפשר להתעלם מהתקופה. וחיצוק הקשר בין בית הספר לקהילה. בפיתוח תוכניות למידה חדשניות ובהעצמת צוותי ההוראה. אנחנו מאמינים שבאמצעות התוכנית הזאת אנחנו נוכל להבטיח המשכיות בחינוך ולקדם את רווחת התלמידים בתקופה של אי וודאות.

והתקופה הולכת להימשך. אנחנו לא יודעים עד כמה. אנחנו כן יודעים שאנשי החינוך שלנו צריכים לגלות המון המון רגישות לשינויים שחלים ואני רוצה להזכיר לכולם גם עד כמה חשוב הקשר בין ההורים, הצוות החינוכי, הקהילה. השותפות שלנו היא עוגן

מרכזי להצמחת הילדים שלנו. ואנחנו כאן כולנו, אנשי החינוך, המנהלים, כל הצוותים שתומכים במערך החינוכי, נמצאים כאן למען העתיד של הילדים. וחשוב שתדעו שאלו ההנחיות שלי עם כל צוותי החינוך, קודם כל ה-well being של הילדים.

תראו אותם בעיניים בבוקר. איך הם נכנסים בשער בית הספר. איך הם מרגישים. מה עבר עליהם. האם היתה התמודדות כזאת או אחרת בשעות אחר הצהריים. המענה החינוכי שאנחנו נותנים הוא 24/7. זו לא סיסמה. אנחנו מדברים עם הורים בשבע בערב, בשמונה בערב, בעשר בלילה. ויש לא מעט אירועים כאלה ואחרים שאנחנו מתמודדים איתם ונותנים שירות בכל שעה.

גם בשבת יוצא לי לדבר עם הורים, אם צריך. זאת אומרת אין איזושהי מגבלה, כי באמת הילד הוא במרכז וחשוב לנו לחזק את הקשר עם הקהילה ולתת מענה לא רק חינוכי. מענה רגשי, במיוחד בתקופה הזו. יש ילדים שההורים שלהם נמצאים במילואים תקופות ממושכות.

יש כאלה שאיבדו את היקרים שלהם במשפחה. יש משפחות חטופים, גם ביישוב שלנו. יש לנו צוותי חינוך שגם מתמודדים עם כל האתגרים האלה מהבית וצריכים להגיע בבוקר לעבודה ולקבל את הילדים. משפחות של מפונים שהצטרפו אלינו, וגם הצטרפו למעגל החינוך, כצוותי חינוך. זאת אומרת קלטנו עובדת הוראה, לא אחת, תיכף נדבר בהמשך, שהיא מגיעה מבית הליל, והיא כבר השתלבה בצוות החינוכי והיא נותנת מענה, אנחנו מקבלים רק תשבוחות ואנחנו שמחים על כך. אז אנחנו נעבור קצת -

אם נסכם את מה שאמרת במשפט אחד, זה ההבדל בעצם בין ללמד ובין לחנך.

נכון. אנחנו רוצים לחנך, אנחנו רוצים להיות שם עבור הילדים ועבור המשפחות. וכשיש תחושת

ערן אביטל:

יפית שווקי:

ביטחון, וכשיש אווירה טובה והכלי מיטבי, משהו שאנחנו עובדים עליו מאוד מאוד קשה, זו השנה השלישית שלי, יש את השנה הראשונה של להכיר את המערכת, השנה השנייה של לנסות להתניע שינויים, השנה השלישית כבר אנחנו תיכף נראה את כל החידושים והשינויים. ויש עוד הרבה עבודה לפנינו. אבל אנחנו יודעים יותר להתמקד באתגרים שקיימים כאן ביישוב, לצד האתגרים שקיימים בתקופה הזאת.

אז העוגנים שלנו בתוכנית השנתית, כמו שאמרתי ככה בהתחלה, אני בכוונה לוקחת את זה כמטרה ראשונה, זו לא מטרה, תיכף נדבר על היעדים ועל המטרות שלנו. קידום רווחה אנושית וחברתית של ילדים. יש פה הנחייה חדש משמעית לכל המנהלים, לסגניות, ליועצות, לכל צוותי החינוך, להעניק תמיכה רגשית וטיפולית לילדים. לזהות את הקושי ולספק מענה מותאם.

עכשיו, אנחנו יודעים שבמערכת החינוך לא לכל צוותי החינוך יש את הכלים ואת הידע לזהות את הקושי. ובואו נגיד שגם לא כולם יודעים לעשות את זה. מה שאנחנו עושים, ציידנו את בתי הספר וגייסנו לכאן מנתחת התנהגות, עוד שני פסיכולוגים שנותנים מענה בכל אחד מבתי הספר. יש כאן קצין ביקור סדיר, שהגדרנו את המשרה שלו וגם הוא כבר בקשר עם משפחות, גם של ילדים, בעיקר אנחנו רואים את זה יותר בגילאי חטיבת הביניים ובתיכונים, למניעת נשירה.

יש כאן הערכות של צוותי החינוך, יש מדריכי אח"מ, מדריכים לאקלים חינוכי מיטבי, שנכנסים לתוך בתי הספר ויהיו פה עוד המון המון דברים שאני אציג אותם, כדי שיוכלו לעזור לכם להבין את התמונה, איך אנחנו מקדמים את הרווחה הנפשית והחברתית של הילדים. כי בעיני זה המפתח להצלחה. לצד קידום ההישגים והמצוינות שאנחנו רוצים להרים,

בואו נראה קודם כל מה המצב של הילדים, הנפשי. אחד מיעדי החינוך שלנו שם דגש על קידום הישגים וצמצום פערים. פיתוח יכולות אישיות והעצמה אישית של כל תלמיד. אנחנו לא מציבים ילדים רק על איזשהו רף כיתתי. אלא השאיפה היא כל אחד ביחס לעצמו. ואת זה עושים על ידי קידום למידה דיפרנציאלית ולא בסיסמאות. יש ממש מפגשים שאני מגיעה לכיתה, יחד עם הפיקוח, ורואה איך מתקיימים מודלים של איתי, לידי ובמרחב. איך מאפשרים למידה דיפרנציאלית, בהתאם לחוזקות של תלמידים. אני יכולה להגיד לכם שיהיו מורות שנראה את זה יותר שזה בא לידי ביטוי. יהיו מורות שיתקשו לעשות את זה. אבל יש גם מפגשי מנהיגות חינוכית, ששם אנחנו מתניעים את זה. גם מפגשים בין בתי ספר, ששם יהיו מעגלים, שנוכל לראות איך מקיימים את זה. אבל זה משהו שאנחנו שמים עליו דגש.

טיפוח ערכים וזהות קהילתית. כמובן שאנחנו מאמינים ויודעים שבית הספר משמש כמרכז לטיפוח של ערכים של סובלנות, מעורבות חברתית, אחריות אזרחית. מנהלות בית הספר השנה מחויבות להכניס לתוך תוכנית הלימודים שלהן תוכניות לחיזוק הזהות הקהילתית. עושות את זה גם בשיתוף פעולה גם עם גורמים נוספים. אם זה מרכז הגישור, אם זה החינוך הבלתי פורמלי. בנק שמוביל את זה מאוד מאוד יפה בקהילה. אם זה עם שותפים מתוך הקהילה, הנהגת הורים. זה משהו שמחויבות להציג, ודרך אגב הן מציגות תוכנית מפורטת בפני הפיקוח וגם בפני.

יש ועדות מלוות, יש סדירויות שגם אותן אני אציג. איך אנחנו מנהלים בקרה, איך אנחנו מסייעים להם בהובלת התהליכים ואני כן שוב חוזרת ומדגישה. התקיימו כאן מספר מפגשים עם מנהלות בתי הספר ועם צוות ניהול מצומצם שלהם במהלך החופשה. יחד עם רחל שטיינר, יחד עם רויטל, יו"ר הנהגת

ההורים. והדגש לשים על קידום רווחה אנושית של תלמידים, חברתית, נפשית. כל הנושא של חרמות, של אלימות. אלימות בבית ספר, אלימות אחר הצהריים, אלימות בדרך להסעה. זאת אומרת יש כל כך הרבה דברים שאנחנו מתמודדים איתם ואנחנו לא מתכוונים לוותר. והמסר שלי לצוותי החינוך – אפס סובלנות לאלימות. אלימות קטנה כגדולה. אנחנו עוצרים את זה באות רגע ואנחנו לא מייפים את הדברים. ילדים מושעים, אני יכולה להגיד לכם שהתחלנו ללמוד. יש ילדים שכבר מושעים ממסגרות חינוכיות, פה באלפי מנשה, בגלל בעיות של אלימות.

יש איזשהו קנה מידה למדוד את נושא האלימות אצלנו ביישוב לעומת יישובים אחרים למשל? תראה, יש הנחייה שלי השנה, עם נציגי מוגנות, בכל אחד מבתי הספר, להתחיל למדוד את מקרי האלימות במהלך לא המחצית אפילו, אנחנו רוצים בתקופות קצרות יותר, ולראות אם חלק שיפור בעקבות התוכנית שהפעלנו, שאותה נציג גם. ונראה איך הכנסנו תוכניות חינוכיות בתוך הכיתות. כל אחד בהתאם ל... גיל.

דרך אגב, מהגיל הרך, ותיכף תראו, אך כל הנושא של האקלים יבוא לידי ביטוי מגיל אפס. כי המעונות נכנסו לפיקוח, ואנחנו חזק בזה פה ביישוב, עם מדריכות שמגיעות, עם מנתחת התנהגות, עם פסיכולוג שמלווה. עם מנהלת יחידות הגיל הרך, שמלווה את כל האנשים האלה, כדי לוודא שהעבודה מתבצעת כראוי. גם את זה אנחנו נציג לכם.

השאלה שלי, אנחנו לא משווים את עצמנו ליישובים אחרים.

מאוד קשה להציג. אתה יכול להציג כן, בעזרת שאלוני אקלים שמשדד החינוך עושה. אפשר להציג את זה ואפשר לראות. זה לא כל כך נכון לעשות את זה. עדיף להתמקד ביישוב שלנו. כי בכל יישוב יש

ערן אביטל:

יפית שווקי:

ערן אביטל:

יפית שווקי:

- אקלים שונה.
- אביבה בן רפאל:** לא, שווה לנו ללמוד את זה מספרית, כי צריך לתקן את התמונה החינוכית. כי התמונה החינוכית שנמצאת היום, נכון. מחייבת שינוי.
- יפית שווקי:** שנייה, שנייה. אני רק אדייק את השאלה של ערן. **אודליה גוטל:** ערן שואל ביחס -
- ערן אביטל:** אביבה קובעת שהיא לא טובה. אני אשאל את אביבה, או ... שהיא טובה, אבל על סמך מה את קובעת את זה?
- אביבה בן רפאל:** אני קבעתי את זה? משרד הפנים קבע את זה. ... אני יכולה לשלוח לך עכשיו בווטסאפ.
- אודליה גוטל:** רגע. אין צורך שתשלחי לו נתונים מלפני שבע שנים, כי הם לא רלוונטיים.
- אביבה בן רפאל:** אבל זה מה שמופיע. **ערן אביטל:** ... 2021.
- אודליה גוטל:** אני רוצה רגע לחדד, ערן. לשאלתך, בעבר ניתן היה לעשות את ההשוואות האלה, כי משרד החינוך עשה את המיצ"ב באופן גורף בכל רחבי הארץ, ופרסם בעצמו את הנתונים. לפני כשנתיים, אני חושבת, או שלוש שנים, התקבלה החלטה שעוצרים עם המיצ"בים וההשוואות בין בתי הספר, ועל כן לא ניתן לעשות באופן רשמי את הדבר הזה.
- יפית שווקי:** אנחנו הולכים להערכות פנימיות, שנייה -
- שי רוזנצוויג:** חבל, לדעתי. חבל.
- ערן אביטל:** קיבלתי תשובה לשאלה.
- שי רוזנצוויג:** חבל. ... הלאה, נקסט. תמשיכי.
- יפית שווקי:** חיזוק הקשר בין בתי ספר לקהילה. המשמעות היא שאם הורה מגיע לבית ספר, אנחנו לא סוגרים דלתות. גם אם אנחנו לא, זו ההנחייה שלי למנהלות. גם אם יש איזשהו קושי להיפגש עם ההורה, אפשר לתאם איתו באותו רגע מועד לפגישה. כן לתת לו את הכלים להתמודד וכן להקשיב. כי בסופו של דבר, כשלהורה יש מה להגיד, לא ישר להתנגד. תקשיבו,

יש לו מה לומר. הם מכירים את הילדים שלהם.

יש לך המון שקפים, ואנחנו רוצים -

אני רק אעבור בקצרה. נכנסו לתפקיד שלושה

מנהלים חדשים, בשלושת בתי הספר -

מנהלות.

מנהלות, נכון. מנהלות חדשות. מגיעות עם המון ניסיון, עם המון תשוקה, עם המון מוטיבציה. עם באמת המון המון רצון לקדם ולהוביל את השינויים שאנחנו מייחלים להם. והן עושות עבודה. הן התחילו לעבוד מה-1.7. הן לא חיכו להכרזה רשמית של הפיקוח. מי שעובד בפיקוח יודע. צריך לחכות לאישור מנכ"ל למינוי כזה או אחר. ברגע שהן עברו את המכרז, הן מיד נכנסו לעבודה, מיד נפגשו עם צוותי החינוך, מיד התחילו לשאול שאלות.

פתחו תוכניות, פתחו מיפויים והתחילו לעבוד בשיתוף פעולה, אני חייבת לשתף, מצוין של אנשי החינוך. שזה לא מובן מאליו. להגיע ביולי-אוגוסט, להיפגש עם מנהלת בית הספר, לבנות תוכניות, להתחיל להטמיע תהליכים כבר ביולי-אוגוסט, כדי שיוכלו לקבל את הילדים בתחילת שנה עם החדשנות, שתיכף נציג אותה, אז שאפו למנהלות וברכות.

בנוסף גם מפת הפיקוח שלנו חל בה שינוי. יש לנו מפקחים חדשים. יש לנו מפקחת על החינוך היסודי, מפקח על החינוך העל יסודי, מפקחת על היועצות, מפקחת על החינוך המיוחד, שכבר היום היתה ועדת היגוי עם נציגי הורים, במה אנחנו רוצים לשפר. צריך לשמוע את ההורים, מה הם מבקשים, איזה שינוי הם רוצים לראות, במה הם צריכים עזרה. זאת אומרת שכל גורמי הפיקוח, למעט הגיל הרך וגני הילדים, שקרן אשואל ממשיכה ללוות אותם. יש לנו נציגים חדשים, שהם גם שותפים מלאים.

נעבור ככה על מספר הילדים. יש כ-2,000, יותר, ו-10 תלמידים, שבעצם הפילוח שלנו מתייחס, אנחנו

אודליה גוטל:

יפית שווקי:

אודליה גוטל:

יפית שווקי:

כן הכנסנו את התחום של גיל אפס עד שלוש, מה שנכנס בחוק ברשויות. אנחנו ממש עובדים על זה. יש לנו פה 76 תלמידים. השנה נסגר פעוטון אחד. יש לנו חמישה פעוטונים בפיקוח. הם מקבלים ליווי עם מדריכה פדגוגית מטעם משרד החינוך ועם מנתחת התנהגות ופסיכולוג.

בתי הספר היסודיים שלנו נשארו: נופי החורש, צופה שרון. מספר התלמידים בצופה שרון מעט הצטמצם השנה. יש לנו ילדים שמוסעים לכוכב יאיר ובעצם מקבלים את החינוך הממלכתי דתי. בחטיבת הביניים יש לנו כ-525 תלמידים, שמתוכם 75 תלמידים שמגיעים מקרני שומרון. ולתיכונים שלנו יוצאים כ-421 תלמידים ויש תלמידים נוספים, תלמידי חוץ, שהם יוצאים למוסדות חינוך שלא במיפוי, וגם הם חלק מהתלמידים שלנו. זה אומר יש ילדים שלומדים בבית ספר אנתרופוסופי. יש נגיד ילד שיוצא לישיבה דתית כזאת או אחרת. או לאיזשהו בית ספר שהוא לא נמצא במיפוי של משרד החינוך. יש בית ספר לאומנויות, תלמה ילין. יש לנו תלמיד שלומד שם. וגם איתם אנחנו בקשר. אנחנו עוקבים ויודעים בדיוק מה קורה איתם.

כמובן, מי שלא הבין, במוסדות חינוך יש תלמידי שילוב, ילדים שזכאים, במסגרת חוק השילוב, לסל שיתמוך בקשיים שהם מתמודדים איתם. ויש לנו ילדים שבעצם משולבים בכיתות תקשורת, בכיתות לקויות למידה. ויש תלמידים שמוסעים למסגרות כוללניות.

זאת אומרת שזו לא כיתת תקשורת. אלא זה בית ספר לילדים שכל הילדים שלומדים שם הם על הרצף. או כל הילדים שלומדים שם הם בית ספר שהמאפיין שלו הוא בית ספר ללקויות למידה. יש לנו שיתופי פעולה מצוינים עם הרשויות שקולטות את הילדים. אנחנו נפגשים איתם לעתים קרובות. גם אני, גם השירות הפסיכולוגי. ומתקיים קשר הדוק גם

עם ההורים של התלמידים, עם התלמידים, לצורך קידום ההישגים שלהם.

המטרות המרכזיות שלנו הן, כמו שאמרנו, תמיד בהלימה ליעדים של משרד החינוך, שבדרך כלל זה גם מאוד תואם את הג'נדה החינוכית של היישוב. אם אני מסתכלת על המטרה הראשונה שלנו, אז חיזוק ופיתוח ההון האנושי. גיוס והכשרה של כוח אדם. אז נכנסו לכאן מנהלים חדשים. נכנסו לכאן מורים חדשים. גייסנו מורים חדשים. גייסנו פסיכולוגים, כמו שאמרתי בתחילת השיחה. מנתחת התנהגות, יועצות נכנסו לבתי ספר. יועצות חדשות. ותומכי הוראה, שבאמת מגיעים עם תחושת שליחות, להוביל, לקדם, ולסייע לילדים האלה גם להגיע להישגים וגם להרגיש שייכים. שייכים למערכת החינוך ביישוב, לחזק חברויות.

שיפור איכות ומצוינות של צוותי המנהיגות החינוכית. יש פה פורום של מנהיגות חינוכית, שבשנתיים שחלפו מנה, כלל את המנהלים, את היועצות, את הסגניות. זה היה צוות ניהול מצומצם, יחד עם מחזיקת תיק החינוך, יחד עם רויטל. השנה אנחנו פתחנו את זה. אנחנו רוצים להרחיב את צוות המנהיגות החינוכית. גם לפתח אותו וגם לגייס יותר שותפים.

השנה נכנסים גם רכזי התחום. רכזי שכבות, שבעצם גם חלק מהמנהיגות החינוכית. וכמובן שיפור ה-well being של צוותי החינוך. אם אנחנו מדברים על ה-well being של הילדים, אז גם, תחושת השייכות של צוותי החינוך. לא כולם גרים באלפי מנשה. רוצים לתת להם להרגיש שהם חלק מהבית הזה, שאנחנו כאן עבורם.

מטרה שנייה שלנו, למידה רלוונטית -

אם אפשר בחצי מילה לגבי האתגר של גיוס -

כוח אדם. אז אנחנו נראה את זה גם בהמשך, אבל אני כבר אגיע לזה עכשיו. אני בקשר הדוק עם

ערן אביטל:

יפית שווקי:

מכללת בית ברל ואנחנו חברנו ואנחנו מגייסים כוח אדם, סטודנטים, שגם ייכנסו לבתי הספר. יש הכשרות מהירות שהצענו לקהילה של מורים, לעבור הכשרה מהירה של מכללת בית ברל, כדי כבר להיכנס לתוך בתי הספר. מעבר לגיוס כוח אדם דרך בית ברל, אנחנו נספר על איזושהי עמותה שחברנו אליה, בזכות שי, תודה רבה, עם משאבים לא מעטים, עמותת 'תובנות בחינוך', שהוקמה על ידי יזמים עסקיים, שאנחנו גם נדבר עליה ונראה איך הם הולכים להטמיע את השינויים וללוות את בתי הספר סביב אתגרים שהם יבחנו אחרי מיפוי שיעשו.

למידה רלוונטית מבוססת על ידע, מיומנויות וערכים. בעצם קידום אוריינות שפתית. מגיל אפס הילדים שלנו בדור הזה פחות קוראים, פחות כותבים כמו שצריך. ההתכתבויות שלהם זה בווטסאפ, חה חה חה, חי חי חי, אימוג'י. מקליטים את עצמם. יש ילדים שבסיכון קריאה. ההנחייה שלי לכל צוותי החינוך. אנחנו ... גם על הקורונה שהשפיעה, גם על המלחמה.

אבל צריך לשים את זה רגע בצד. יש קורונה, יש מלחמה. כל שנה יהיה לנו אתגר. אנחנו רוצים את כל הילדים שלנו לראות ילדים קוראים, ילדים כותבים. ואנחנו לא מתכוונים להתפשר על זה. ולצורך כך יש דגשים בתוך כל אחד ממוסדות החינוך. יש מיפויים שאני ביקשתי לראות. יש קבוצות למידה. יש קבוצות תגבור.

יש ממש עבודה אישית ברמה של מעקב כל שבוע, שאנחנו רוצים לראות איך הילד התקדם מאדום לכתום לצהוב לירוק. זאת אומרת זה לא ניקח את היעד הזה ונראה מה קורה בסוף שנה. זה יעד שהוא מבוקר ברמה שבועית, ברמה ממש בקרה והערכה, לראות איך אנחנו מקדמים אותו, ואנחנו לא מתכוונים לוותר. אז כל הנושא של אוריינות שפתית יבוא לידי ביטוי גם בגיל הרך. גם בתוך גני הילדים,

בהנחייה של מפקחת משרד החינוך, בליווי של מנהלת יחידת הגיל הרך.

אבל איך אתם מגדירים מי נכנס לקבוצת סיכון? יש מיפוי. עושים מבדקי קריאה בתחילת שנה. יש לנו כבר מבדקי קריאה משנה שעברה. אין צורך לבזבז את הזמן, אלא אם כן יש ילד שפתאום עשה איזושהי קפיצה, מה שבדרך כלל לא קורה. הורים לא פנויים, גם בשל המצב, אבל בדרך כלל הורים לא פנויים לעבוד עם ילדים, גם מהניסיונות שלי, במהלך החופשה. מעטים ההורים שעושים את זה. קודם כל במהלך החופשה הצלחנו לתת תקציב של 300 שעות לכל אחד מבתי הספר היסודיים, לעבוד עם ילדים בנוגע לצמצום פערים, עם דגש על קידום הקריאה והכתיבה. זה חשוב שתדעו. זה משאב שהוא מאוד יקר ואנחנו לא התפשרנו עליו. וכל בית ספר יסודי קיבל את המשאב הזה.

יש מיפויים, מבדקי קריאה. אנחנו רואים בדיוק באיזו רמה, מה קצב הקריאה שלו, באיזה רמת דיוק, מה טיב הבנת הנקרא שלו ובונים קבוצת לימוד. ויש קבוצה, עושים ממש מיפוי. עובדים עם קבוצות של ילדים בהוראה דיפרנציאלית. חמישה ילדים. מציבים יעד לאותם חמישה ילדים, אחרי שכבר בודקים איפה הם נמצאים עכשיו. התקדמו? לא התקדמו? מציידים את המורים בערכות, שמאפשרות להם למדוד ולעשות בקרה והערכה סביב ההישגים של הילדים. חיזוק החוסן האישי והרגשי של הילדים, תחושת מוגנות בתוך בית הספר, מחוץ לבית הספר. כשהם יוצאים לבית הנוער, כשהם יוצאים לחוגים.

סליחה, יש להם חוגי בחירה בתוך בית הספר? בתוך בית ספר יש שיעורי בחירה, כן. השנה יש שיעורי בחירה.

זאת הסיבה שאמרתי שצריך להציג. לא כי אני זה, למשרד החינוך, כן. אביבה, הכל בסדר.

אביבה בן רפאל:
יפית שווקי:

אביבה בן רפאל:
יפית שווקי:

אביבה בן רפאל:
שי רוזנצוויג:
יפית שווקי:

אביבה בן רפאל:

שי רוזנצוויג:

אביבה בן רפאל:

יפית שווקי:

רגע, לא. לא. כי אנשים ביישוב לא יודעים,
אין בעיה. אנחנו רוצים לתת לה לסיים. בסדר גמור.
זה לא בשבילי.

כל הנושא של מנהיגות חינוכית, זהות אישית
ולאומית, חיבור בין מגזרים, חיבור לחינוך הבלתי
פורמאלי. גם דברים שאנחנו שמים עליהם דגש.

הדגשים שמנהלי בית הספר הונחו, ממש הלכה
למעשה לשזור בתוכנית הלימודים: רגשית חברתית,
דיברנו על זה המון. שתבינו כמה זה חשוב. יש
הדרכות חינוכיות לקידום האקלים. יש ממש מדריכות
שמגיעות ומודדות, מעבירות שאלונים, בודקות איך
הילד מרגיש בבית ספר. האם הוא מרגיש בנוח
לפנות למישהו מבוגר, מי הדמות של המבוגר.

קורס גישור שאנחנו עושים בשיתוף פעולה נפלא עם
רוני קלינסקי ועם מרכז גישור. ויש סדנאות שהן
בתחום האלימות, סמים ואלכוהול, מיניות, מגיל
היסודי. מגדר. סדנאות של להט"ב, שגם נכנס לבתי
ספר. כמובן בהתאם, כל נושא כזה מדובר בהתאם
לגיל.

מצוינות קהילתית, בעצם מעורבות חברתית, יוזמות
ייחודיות. אלה דברים שאנחנו עושים בשיתוף פעולה
יחד עם בר, שעושה עבודה באמת נפלאה עם הנוער
שלנו, יחד עם הקהילה.

מצוינות ארגונית, מסגרות מנהלים מאוד מאוד
ברורים. המנהלים יודעים מתי אנחנו מגיעים לפגישה
יחד עם פיקוח. אני נפגשת לעתים קרובות עם
המנהלים. גם רחל. אני מבקרת בכל בית ספר, ללא
קשר לביקורים הפורמאליים האלה, אחת לשבוע. אני
נכנסת ואני רואה. פותחת תאי שירותים, פותחת
כיתות. רואה מה מצב המזגן. זאת אומרת אני ממש
ממש נכנסת פנימה כדי באמת להיות בטוחה
שהילדים שלנו מקבלים את השירות הכי טוב שיש.
לא רק פדגוגית. גם שירות שהם צריכים לקבל. שיש
סבון בשירותים, שיש נייר טואלט בשירותים.

חינוך בשעת חירום. אנחנו בשנת חירום, אנחנו בשנת מלחמה. אנחנו כל הזמן צריכים לבנות מערכת שעות כזאת או אחרת, שמשתנה. רק היום קיבלתי הודעה שהנהגים שלנו, ככל הנראה החל משבוע הבא, יאחרו בכ-20 דקות להסעות בגלל שהוקפצו למילואים. אנחנו צריכים להיערך לזה. לא לפוגע בילדים, לא להתחיל את השיעור לפני הזמן. לתת להם שיעור מעבר. זאת אומרת להאריך את יום הלימודים, אם צריך. בתי הספר מונחים כל הזמן לגלות גמישות. זה לא פשוט, אבל הם עושים את זה, הם עשו את זה השנה. הם עשו את זה בשנתיים של הקורונה. והם מג'נגלים בין כל השינויים שחלים והאתגרים.

יפית, סליחה. אני אומר שאני חייב ללכת מוקדם, אז אני מצטער. אז אני נאלץ - להתראות.

אלחנן גבריאלי:

שי רוזנצוויג:

אחלה תוכנית. תודה ובהצלחה. להתראות לכם.

אלחנן גבריאלי:

***** מר אלחנן גבריאלי יוצא מהשיבה *****

פיתוח מנהיגות חינוכית. כמו שאמרתי, יש כאן מפגשים לאורך השנה כבר קבועים, עם תאריכים קבועים, מה עושים בכל מפגש, מה המבנה של המפגש, מי האורח שלנו, איפה מתארחים, מה מציגים, מה מצופה מבית ספר להציג בפנינו. את זה אנחנו עושים בשיתוף פעולה, כמו שאמרתי, עם רחל ועם מנהלי בתי ספר וצוות מורחב.

יפית שווקי:

פורום חינוך יישובי. השנה יהיה שיתוף ציבור רחב. אנשי חינוך, מנהלים, אנחנו מזמינים מהקהילה, מורים, אנשי תוכן, תושבים. כל מי שירצה לקחת חלק סביב נושאים שאנחנו נשים עליהם זרקור ונרצה לקדם במהלך השנה.

אודליה גוטל:

רק כוכבית. מה שיפית מדברת עליו הוא באמת במסגרת תוכנית רחבה שנעשית בליווי של יועצת

ארגונית. וחלק מהפרויקט ששי ביקש בעצם זה להכניס את העניין של שיתוף ציבור, ככה שזה יגיע בשלבים מתקדמים יותר של התוכנית.

מצוינות פדגוגית. דיברנו הרבה על רווחת התלמידים אבל אי אפשר להתעלם מהצורך שלנו להמשיך לקדם הישגים לימודיים, לצמצם פערים. יש פערים, אין מה לעשות. חבר'ה, בארץ כבר, אתם יודעים, במערכת החינוך כבר לא מדברים על פערים. אנחנו כבר רואים, אנחנו לא יכולים להשוות ילד שסיים כיתה א' השנה לילד שסיים כיתה א' לפני ארבע או חמש שנים. וזה לא בגלל בית ספר כזה או אחר או יישוב כזה או אחר. כי ניתנים משאבים, והרבה משאבים. אבל כן אנחנו רוצים להביא את הילדים לרמה גבוהה יותר. כמו שאמרתי אפס ילדים בסיכון קריאה בסוף כיתה א'. זאת אומרת ילדים מסיימים את כיתה א', קוראים וכותבים.

ועדות מלוות. מתקיימות ועדות מלוות ששם משקפים לנו את כל התוכניות, גם החינוכיות, גם החברתיות. זה ועדה מלווה אל מול פיקוח, סביב טבלאות. ממש יש פרוטוקול למנהלים איך להציג את זה. ושם גם זה הזמן שלנו לייעץ למנהלים מה אפשר לעשות אחרת. כל הזמן בוחנים את זה. זאת אומרת לא מחכים למחצית השנה, לא לסוף שנה. כל הזמן מדובר בהערכה, כמו שעושים דרך אגב בכל מקום עבודה. מבקרים ומעריכים כל שבוע, כל שבועיים איפה אנחנו נמצאים ואיך אנחנו מתקדמים.

יש במשרד החינוך תוכנית שנקראת גפ"ן. מה זה הגפ"ן הזה? גמישות פדגוגית ניהולית. בעצם במוסדות החינוך מקבלים תקצוב. והם רשאים לבחור תוכניות כאלה ואחרות לקידום היעדים שלהם. יש גמישות ניהולית. מנהל יכול להגיד לי 'אני בוחר את התוכניות האלה, זו הבחירה שלי', ויש לו באמת את האוטונומיה לבחור. מערכת היחסים היא מאוד טובה עם מנהלי בית הספר, כשבעצם כל התוכניות

יפית שווקי:

שנבחרות הן בשיתוף פעולה יחד עם מחלקת החינוך ויחד עם התוכנית עבודה שלנו, שהיא משותפת. זאת אומרת זה לא יהיה מנותק ממה שאנחנו מציגים כאן ובהלימה כמובן לתוכנית העבודה של משרד החינוך. אז יש גמישות ניהולית, יש תקציבים ואנחנו עושים את הכל בשיתוף פעולה.

כי גם הרשות מקבלת גפ"ן.

אביבה בן רפאל:

יפית שווקי:

נכון. נכון. וגם אני מתקצבת את בתי הספר בתוכניות העשרה, שתיכף אני אציג לכן אותן, שהן בעיקר מתמקדות במענים רגשיים, קהילתי והעשרה, מנהיגות חינוכית, תשתיות מוסדות חינוך. סל הגפ"ן צריך ללכת לתשתיות מוסדות חינוך, שלזה יש עוד הרבה מאוד תקציבים שהמועצה מתקצבת. כי הגפ"ן הוא תקציב מאוד דל, במועצה. בבת הספר הוא עשיר יותר.

אוכלוסיות במיקוד. ילדים שזקוקים לסיוע. תרפיסטית, קלינאית תקשורת, ליווי כזה או אחר. וזה המפגש בתוך הגפ"ן. ורווחת התלמיד, שאלו גם כן תוכניות שאנחנו תיכף נציג אותן.

התוכנית גפ"ן של השנה המנהלות החדשות כבר בחרו?

ערן אביטל:

יפית שווקי:

כן. הן קיבלו תוכנית, אבל הם עשו ריסטרט, ועשו התאמות. דרך אגב, התוכניות של מנהלות בתי הספר בעצם מאושרות, אני צריכה לאשר אותן. שי, ראש המועצה צריך לאשר אותן, בעצם מציגים את זה בפניו וגם הגזבר. כי התקציבים האלה עוברים בקרה. זה לא רשמתי תוכנית כזו ואחרת ועשיתי משהו אחר. יש בקרה ויש ממש תבחינים לתוכניות האלה.

חידושים ושיפורים במערכת החינוך, בשנת הלימודים. אז השנה אמרנו, יש פיקוח על הגנים, על מעונות היום, מה שלא היה. יש ליווי פדגוגי. יש הדרכת הצוותים של מעונות היום. אני מדברת על מעונות היום. איתור קשיים ומתן סיוע רגשי. יש

הדרכת הורים. אנחנו ממש מנחים הורים, אפילו עוזרים להם איך לגמול את הילד בשלב מוקדם יותר. שלא יגיע לגן עירייה, יש ילדים שמגיעים לגן עירייה לא גמולים. אז גם בהיבט הזה אנחנו מסייעים. מדריכים הורים ומדריכים צוותים.

היה כאן מפגש השנה במהלך החופשה, של כל צוותי המעונות. זאת אומרת כל הסייעות וכל בעלי המעונות הפרטיים. אני לא מדברת רק על ההתחלה החכמה. כל המעונות, כל מישהי שפותחת מעון ביישוב מעל שישה ילדים, היא בתוך הפיקוח, היא מחויבת להיכנס לפיקוח. והגיעה למפגש וקיבלה פה הדרכה, זה היה חצי יום, עם מדריכות, עם מנתחת התנהגות, עם פיקוח. מה הציפיות שלנו, מה אנחנו בודקים ואיזה תהליכים אנחנו מבקשים לקדם כבר בגיל הזה.

בגני הילדים גם יש ליווי, יש פיקוח של מפקחת, מדריכה פדגוגית, מומחים תחום, פסיכולוגית, מנתחת התנהגות במסגרת תוכנית שאני הכנסתי אותה לפני כשנתיים. זאת תוכנית שאנחנו מתקצבים אותה. זו לא תוכנית שככה המשרד נותן לנו אותה. כי אנחנו באמת רואים את הצורך לאתר את הקושי כבר בגיל הצעיר. שהילדים יגיעו יותר מוכנים לכיתה א', ושהורים גם יקבלו את ההכוונה. כי יש הורים שלא תמיד יודעים איך להתמודד. אם יש הורה שמרגיש קושי, הוא מוזמן לפנות אלינו ואנחנו נסייע לו בעניין הזה.

עמותת תובנות בחינוך, משהו שככה שיתפתי בתחילת השיחה, זו עמותת שבעים הוקמה על ידי אנשי עסקים, יזמים, שהיא מלווה מוסדות חינוך. מה שהיא עושה, עושה קודם כל איתור ומיפוי של אתגרים בתוך בית הספר. בוחרת איזשהו אתגר אחד או שניים לקידום, בדרך כלל זה ברמה היישובית.

מנהלי בתי הספר הולכים לקבל מנטורים מהתחום העסקי. זאת אומרת יהיה מנטור מהתחום העסקי

שילווה ויישב עם המנהלת יום שלם. פעם בשבוע בבית הספר יהיה ליווי פדגוגי של אנשי חינוך מטעם משרד החינוך. כל מיני אנשים שיש להם ניסיון ויצאו לפנסיה, יצאו לגימלאות, הם מביאים איתם ניסיון שאפשר באמת להיתרם מהם בתוך מערכת החינוך. הם יכולים לעזור בנושא של שיעורים פרטיים? כי הרבה הורים, אני רואה, אין להם כסף לממן שיעורים פרטיים. יש לך בקושי -

דנה זיגמן-בירנד:

אז אני אשתף לך. אנחנו הולכים לשדרג את המערך הזה. השעות הפרטניות, כן, הבחנו שלא נוצלו כראוי בשנים קודמות. וגם על זה השנה יש בקרה. מנהלי בתי ספר מחויבים לעשות מעקב על השעות הפרטניות שמורים בעצם מחויבים לתת במסגרת המשרה שלהם. לא כל ילד יקבל שיעור פרטי. אבל אני יכולה להגיד לכם שהשנה יש בתי ספר שבעקבות הקושי שצף, בעקבות המיפויים שעלו, יש לנו מלגות לסטודנטים. אני הכנסתי סטודנטים למוסדות החינוך. בית ספר, סתם דוגמה, נופי החורש, זכה לקבל 560 שעות של מלגות סטודנטים שנכנסו ותגברו ילדים בהתאם למיפוי שהם קיבלו ממנהלת בית הספר. אנחנו משתדלים לדייק את המענים משנה לשנה ואנחנו גם השנה, אני מניחה שקראתם, יש פה קול קורא למלגות, שהמטרה היא לשלב את הסטודנטים יש סטודנטים מאוד איכותיים, מחויבים, שנכנסים לבתי הספר, וגם לחינוך הבלתי פורמאלי. לא רק לבתי הספר.

יפית שווקי:

אני רוצה להגיד לגבי התובנות בחינוך. קודם כל זה לא רק, אנחנו לבד לא היינו עומדים בזה. אנחנו השגנו כסף ממשרד החינוך, לממן את הדבר הזה. כי אם היינו צריכים לעשות את זה לבד, ולא היינו מצליחים לגייס את משרד החינוך ללכת לשם ולגרום להם להכניס את היד לכיס ולשלם, אז לא היה קורה. כי רצינו לא לסגור שנה או שנתיים. רצינו לסגור את זה לכמה שנים, ושתהיה המשכיות. אז זה דבר אחד.

שי רוזנצוויג:

כי האתגר הגדול היה להשיג את הכסף גם מבחוץ
זזה אנחנו יודעים לעשות.

לגבי המלגות, לא זוכר כבר מי כתב שאפשר שכל
אחד פשוט יכול לבקש ממפעל הפיס מלגות ולקבל.
אז אני מעדכן שאי אפשר. אין קישור כזה באתר של
מפעל הפיס. מה שקורה זה שכל פעם היו נותנים פה
1,000 שקל לשלושה סטודנטים, 3,000 שקל, זה
מה שהיה מתקצב במלוות. אנחנו באנו בזמנו
והחלטנו שמהכסף שנכנס, מפעל הפיס מחלק באופן
כללי באמות המידה שלו, בכסף הזה אני יכול לעשות
גני ילדים, אני יכול לעשות כל מיני דברים. החלטתי
שאני לוקח סכום מאוד משמעותי ושם עליו גם מצ'ינג
מקול קורא ובעצם כך שריינו תקציב של 100,000
שקל למלגות, לעומת 3,000 שקל או 4,000 שקל.

אודליה גוטל:

אני רוצה לחדד עוד דבר. היה שלב ביניים שבעצם
היה 50% של מפעל הפיס מהקול קורא. ו-50%
מפר"ח. ושם אתה ביקשת את מה שאתה הסברת
כרגע. ובעצם המלגאים שלנו היו מקבלים את ה-
10,000 שקלים, אבל ההתנדבות שלהם היתה מחוץ
ליישוב. הדגש והחידוד שאתה הובלת היה בעצם
להוציא את הכסף מהכסף של ...

יפית שווקי:

המלגאים היו עושים בעצם את ההתנדבות מחוץ
ליישוב, עם פר"ח.

שי רוזנצוויג:

הדבר השני, זה מעבר לזה שהגדלנו את הסכום,
שזה הדבר הראשון, הדבר השני זה שההתנדבות
נשארת בקהילה. זה הכל. וזה בהקשר ל-560 שעות.

יפית שווקי:

כן. שיתופי פעולה יש לנו גם אם מכללת בית ברל.
אתה ירית את כל השאלות שלך כי אתה ידעת שאתה
הולך ללכת, נכון?

שי רוזנצוויג:

***** מר ערן אביטל יצא מהשיבה *****

יפית שווקי:

אז זה שיתופי פעולה גם עם האקדמיה בית ברל.
מסייעים לנו גם בגיוס כוח אדם. ולא רק בגיוס כוח
אדם. מה שאנחנו מנסים לעשות זה להשביח את
ההוראה. בשביל להשביח את ההוראה אנחנו צריכים

להכשיר את המורים, אנחנו צריכים לעודד אותם לקחת חלק בתוכניות לימודים. זאת אומרת מורה לא יכול רק ללמד. הוא צריך גם ללמוד כל הזמן ולהתקדם ובעצם יש תוכנית ייחודית להכשרה בנושא חדשנות פדגוגית למורים ביישוב. וזו תוכנית שאנחנו חברנו גם ליישובים הסמוכים והצענו אותה למורים. אנחנו מחכים קצת לשמוע מי הצטרף ומי לוקח חלק בזה.

ודבר נוסף חדש שהצלחתי לגייס את בית ברל לשתף איתנו פעולה עם המרכז לייעוץ הפסיכולוגי החינוכי. מאוד קשה לגייס פסיכולוגים. מעטים הפסיכולוגים שממשיכים לעבוד בשירות הפסיכולוגי, ואני חייבת להגיד שאנחנו מתקצבים פסיכולוגים נוספים, מעבר לשירות הפסיכולוגי, בשביל שהילדים והצוותים החינוכיים יקבלו מענים טובים. אז יש כאן עוד שני פסיכולוגים שהצטרפו. פסיכולוגית ופסיכולוג, עם ניסיון, שמגיעים במקרה מהוד השרון ומעוד מקום, שמכירים את העבודה ומלווים את הצוותים ואת המשפחות.

יפית, לרוץ על זה בבקשה.

זהו, יודעים לקרוא.

רגע, שנייה. לא תיארתי פה את כל התוכניות. יש עוד המון תוכניות. ואני מניחה שאת יודעת שבכל בית ספר יש עוד תוכנית, אז אני רוצה להגיד לכם שמעבר למה שכתוב כאן יש עוד תוכניות. אם דיברתם על שיעורי הבחירה של הילדים, אם זה אפייה, אם זה תכשטינות, כל מיני שיעורים שהם לא רשומים כאן. אבל כן, אני אתן קצת נגיעות על תוכניות שאני גם מלמדת מהגפ"ן הרשותי, בהמשך למה שהעלית כאן. אז בחטיבת חצב יש -

מה זה מה שמודגש בירוק?

אז אני אומרת. ניהול פיננסי.

לא, מה זה -

ייחודי.

אודליה גוטל:

רחל שטיינר:

יפית שווקי:

שי רוזנצוויג:

יפית שווקי:

שי רוזנצוויג:

רחל שטיינר:

יפית שווקי:

שי רוזנצוויג:

ייחודי שנכנס השנה וחלקן גם -
אני רוצה את זה. ניהול פיננסי, בינה מלאכותית,
סדנאות לפיתוח מיומנות למידה ומנהיגות, חיזוק
מיומנות של עמידה מול קהל.

אביבה בן רפאל:

יפית שווקי:

רגע, אבל זה לתלמידים?
לתלמידים, לתלמידים. פרויקט הגישור, כל מיני
סדנאות, כפי שאמרתי, בנושא סמים, אלכוהול, מיגור
אלימות, מיניות, קבוצות חברתיות, קבוצות מצוינות.
יש לנו את כל הנושא של, הכנסנו פיילוט שנקרא
'פרויקט קנגורו', שזה לחיזוק הקשר האישי בין
המורה לתלמיד. שיהיה לכל ילד עוגן. אם זה לא
המחנכת, זה יכול להיות המורה לחינוך גופני.

שי רוזנצוויג:

יפית שווקי:

שי רוזנצוויג:

יפית שווקי:

שי רוזנצוויג:

יפית שווקי:

זה לכל התלמידים, זה לכיתות מסוימות, מה?
זה קבוצות שבעצם אותרו -

באיזה גילאים?

בחטיבת ביניים.

לא, אבל אני אומר, בכל כיתה? ז', ח', ט'
כן, כן, בהחלט. זה על קצה המזלג. יעוץ אישי
להתאמת, בחירת המסלול בתיכון. בתיכון אביב
מונתה מנהלת חדשה, מקסימה. עם המון המון ניסיון
והבנה איך משלבים ילדים שמגיעים מרשויות, אנחנו
רוצים שהתלמידים שלנו ירגישו גם שייכים ברעננה.

אז יש לנו גם, השביתה של הילדים, אתם יודעים
שמילאנו אוטובוסים. הילדים הגיעו. הילדים שלנו לא
לקחו חלק בשביתה. חשוב שתדעו, אנחנו ממשיכים
להוציא את ההסעות. על אף הפרסומים של מועצת
תלמידים, אנחנו מאפשרים את ההסעות האלו.

הלאה. בבתי ספר יסודיים, אם אני ככה על קצה
המזלג, כמו שאמרנו 'תובנות בחינוך', שזה משאב
מאוד משמעותי שנכנס לבתי ספר. יש גיבון טיפולי,
יש אילוף כלבים, קורסי בישול, אי.די.אמים, מעגלי
אבי זה משהו שהכנסתי השנה לבתי ספר. בעצם
אנחנו רוצים לקדם את האקלים, ליצור אקלים מיטבי
בעזרת משחק.

- שי רוזנצוויג:** מה זה עכשיו? רק תגידי מעגלי אבי, אך זה בא לידי ביטוי? מה קורה?
- יפית שווקי:** יש שיעור שבעצם המנחה שם מקדמת שיח בין ילדים, בעזרת מוסיקה, תנועה, משחק, תיאטרון פלייבק.
- שי רוזנצוויג:** אבל זה לא כל הכיתה או לילדים נבחרים?
- יפית שווקי:** לכל הכיתה. כל הכיתות, בשני בתי הספר יקבלו את התוכנית הזאת.
- שי רוזנצוויג:** שנייה, אבי, אז עם מה הוא אמור להגיע?
- יפית שווקי:** לקדם את האקלים, לייצר אקלים חיובי בבית ספר. למגר את האלימות. ללמד את הילדים לדבר אחד עם השני, לקדם אינטראקציות חיוביות. פיין אינגליש, תוכנית תגבור באנגלית. אנחנו מתמודדים, כמו כל המדינה, עם מחסור במורים לאנגלית, עם ילדים שמתמודדים גם עם הקושי. ואין מה לעשות, זו שפה שאנחנו חייבים לשים עליה דגש ומשאבים לקידום הוראת האנגלית. בבתי הספר יש גם תגבור בהוראות האנגלית. גם בעזרת כוח אדם קיים, אבל גם בעזרת תוכניות חיצוניות, פיין אינגליש. מצוינות. צריך לתת מענה לא רק לילדים המתקשים. יש לא מעט ילדים שלפעמים משתעממים. לא לפעמים. שקל להם. שהם רוצים שנאתגר אותם. אז תהיה גם הנחייה, זאת אומרת אני הנחיתי את המנהלים גם ליצור קבוצות מצוינות, לא רק במתמטיקה ואנגלית. יהיו גם במדעים, יהיו סביב כל מיני יוזמות חדשניות בתחום המכשור. כל בית ספר בוחר את הייחודיות שלו. הלאה.
- שי רוזנצוויג:** נופי החורש.
- יפית שווקי:** דיברנו על נופי החורש.
- שי רוזנצוויג:** דיברת על צופה שרון.
- יפית שווקי:** אוקיי. נופי החורש אנחנו גם נראה... תקשורת בקולנוע. אשכולות חשיבה. בעצם מקדמים מיומנויות חברתיות בעזרת חברה חיצונית שמביאה משחקים. אני לא יודעת אם אתם יודעים, אבל הילדים שלנו לא

משחקים כל כך במשחקים. יש כל מיני משחקי חשיבה שאנחנו בזמנו שיחקנו. אנחנו כן מעודדים את הילדים לשחק באמצעות משחקי חשיבה. וכל המטרה היא לקדם מיומנויות חברתיות, שידעו להפסיד, שידעו... בתורם, שידעו להקשיב אחד לשני.

בוקר של שיר, בית הספר הוציא חוברת מקסימה ושם דגש על כל הנושא של שירה. גם יהיה אירוע שנתי, אחת לחודש גם יציגו ככה לפני הקהילה את הבוקר של שיר, במסגרת הערכים של החודש. יש הדרכות חיצוניות בכל בתי הספר. מגיעות מדריכות מטעם משרד החינוך במתמטיקה, בעברית. מדריכות שיקדמו את האקלים בבית הספר ומנתחת התנהגות.

קורס מגרשים גם יהיה בכל בית ספר. ויש תוכניות נוספות שמסייעות בקידום כל היעדים, שכל בית ספר ככה בוחר. כמובן בהלימה ליעדי המשרד ולתוכנית שלנו.

הגיל הרך. חינוך מתחיל בגיל הרך. מגיל אפס, לא בכיתה א' ולא בחטיבת ביניים. יש תוכניות לימוד ופיקוח כבר מהגיל הרך. יש פעילויות חברתיות. יש פעילויות העשרה, מוסיקה, תיאטרון, שאנחנו הכנסנו לגנים. משתפים את ההורים, מרחיבים את מערך ההתנדבויות של ההורים בתוך גני הילדים. טיפוח ילדים בסיכון. איתור ילדים, זיהוי, בעזרת מנתחת התנהגות, בעזרת מומחי תחום, ליווי משפחות, הדרכת הורים והדרכת צוותים איך להתמודד עם אותו אתגר שעומד בפניהם.

הישגים ומדדי הצלחה. בעצם יש לנו נתונים ויש לנו פגישות עם הפיקוח על כל ילד. אנחנו עוברים ילד ילד ושואלים איך הוא, איך הוא מתפקד. האם מוטוריקה, הישגים, התפתחותית. איפה הקשיים שלו ואיך אפשר לקדם אותו. מה צריך לעשות בשביל לקדם אותו ואת זה הגננת לא עושה לבד. קודם כל

יש לה כן תבחינים. יש לה ממש ערכה שהיא עושה מעקב על ילדים. ויש את המנתחת התנהגות שמלווה. גם מתצפתת, באישור הורים כמובן, וגם מלווה וגם מציידת, גם את הגננת, גם את הסייעת, גם את ההורים. כי שיתוף פעולה הוא הכרחי. הלאה. קצת על הגנים שלנו. לכל גן יש את הייחודיות שלו. אם זה תנועה, אם זה מיומנויות רגשיות.

שי רוזנצוויג:

זה לא מובן מאליו שלכל גן יש ייחודיות משלו. זה לא היה ככה. צריך להדגיש את זה. גנים הם גנים. יש שטנץ. לקחנו כל גן ודאגנו, הן בהשקעה בנראות שלו, בצוות שלו, שהוא יהיה ייחודי. תסבירי.

יפית שווקי:

אז המטרה היא, עכשיו בתקופה הזאת, כל הגנים יצאו למרחבי חוץ ולגני יער. אבל כרגע המצב לא מאפשר, כי אין מיגון בעצם בגן יער. אבל אני חייבת לשתף רגע שמה ששי אמר כאן זה משהו שחשוב שתדעו. יש פה גנים שעובדים מאוד מאוד יפה. הדרישה לייחודיות ולפיתוח תוכניות פדגוגיות הוא משהו שלא ויתרתי עליו אל מול הפיקוח. כי נכון, יש תוכניות, עונות השנה, כל מיני דברים שרגילים ככה ביומיום. אני דרשתי ובשיתוף פעולה מלא של הפיקוח, אנחנו הצלחנו לייצר ייחודיות ואנחנו מאוד מקובלים בייחודיות.

אביבה בן רפאל:

מי המפקחת?

יפית שווקי:

קרן אשואל, מקסימה, נכון, אז בעצם אנחנו כן מפתחים את הייחודיות של כל גן. גם כדי לדרוש, להעלות את הרמה, וגם כדי שנוכל לבצע בקרה והערכה -

אביבה בן רפאל:

יש לך עדיין גן ריק ליד הבית שלי. את יכולה להשתמש בו.

אודליה גוטל:

אין שום גן ריק. ...

אביבה בן רפאל:

חמש שנים.

אודליה גוטל:

לא, לא, לא, אביבה. שנייה. אביבה,

אביבה בן רפאל:

סליחה, לא רוצה לשמוע.

- אודליה גוטל:** סליחה?
- אביבה בן רפאל:** עד פה.
- שי רוזנצוויג:** מאחר ואני מנהל, זו הישיבה האחרונה שלה. ואני מאשר לה להגיד מה שהיא רוצה. את יכולה לשים ידיים על האוזניים. חינוך,
- אודליה גוטל:** אביבה, אמרת משהו שגוי. אמרת משהו שגוי.
- אביבה בן רפאל:** אני לא רוצה לשמוע -
- שי רוזנצוויג:** לא, לא, היא לא תענה לך. (מדברים ביחד) למה את סותמת לה את הפה?. 'אני לא מעוניינת לשמוע אותה?' זה חינוך?
- אביבה בן רפאל:** נקסט. אמרת לי נקסט, תקבל חזרה. נקסט, נקסט, נקסט.
- אודליה גוטל:** אני רק רוצה להעמיד דברים על דיוקם.
- אביבה בן רפאל:** נקסט.
- אודליה גוטל:** הגן לא פנוי. לגן יש ייעוד והגן הזה כבר פועל במסגרת החדשה שלו.
- אביבה בן רפאל:** מעניין, כי ...
- שי רוזנצוויג:** מה את עושה שם?
- אביבה בן רפאל:** אני מחפשת. אנחנו רוצים מקלט שם. ...
- יפית שווקי:** יולי אוגוסט עבדנו קשה. צעדנו באמת בבגדי עבודה. יולי-אוגוסט, לא רק אבל גם. כיתה כיתה, דאגנו שיהיו מזגנים תקינים, שכל הכיתות יהיו צבועות. אפילו מבנים חיצוניים בחלקם צבענו. כל שיפוצי מרחבי חוץ. יש גני ילדים עם דשא.
- דנה זיגמן-בירנד:** ראיתי את שי -
- יפית שווקי:** גם שי.
- שי רוזנצוויג:** שי ועוד חברי מועצה. יש חברי מועצה שלא השתתפו. זה בסדר.
- יפית שווקי:** שיפוץ מרחבי חוץ, התקנת דשא סינתטי, ארגזי חול, שדרוג מתקנים, חידוש מעבדת מחשבים. בשיתוף פעולה, אני חייבת להודות עם אלברטו ולאיויל, שבאמת ככה מסייעים לנו וגם עוזרים ביומיום. לא רק בשיפוצי הקיץ.
- דנה זיגמן-בירנד:** אני חייבת רק להגיד, אחרי אסיפות הורים, שצריך

לחבר שני מזגנים בצופי שרון.

אני שמחה שאת משתפת. אני רוצה רגע להגיש משהו. כל המזגנים בכל הכיתות עברו בקרה. במידה ויש מזגן שהוא פתאום תקול, קורה. יכול לקרות. אנחנו כמובן מיידית מטפלים. זה הדבר הראשון שאנחנו מטפלים בו. אנחנו לא רוצים שהילדים יישבו בכיתה ללא מזגן. זה מבחינתי הדבר הכי כואב. החלפנו כסאות, התקנו פרגולה. ...

חבר'ה, אני רוצה להודות ליפית.

תעזבי אותה.

בסדר, יש מי שמנהל (מדברים ביחד) בסדר גמור. כל הכבוד. אבל אני עכשיו מדבר ואת מקשיבה. רוצה להודות ליפית על ההצגה. יש פה באמת, היא יכלה להמשיך עוד ארבע שעות לדבר. ואין לנו את הארבע שעות האלה לדבר, כי יש עוד הרבה דברים. חשוב שכולם יבינו. בסוף אנחנו רוצים שהתלמידים שלנו יהיו תלמידים שיהיו להם כלים לחיים. כלים פרקטיים לחיים. יהיו להם ערכים, ידעו להקשיב אחד לשני ולקבל אותו. ויהיו מובנים. אלה שלושת הדברים שאנחנו רוצים. אנחנו מספקים להם ייחודיות בכל מוסדות החינוך.

חשוב לנו מאוד שמוסדות החינוך יהיו ייחודיים, כדי שיהיה מגוון לילדים שלנו. כל אחד ימצא את עצמו שם. עוסקים רבות במיפוי. בתחילת השנה עשו את זה ובכלל. מיפוי, מיפוי, מיפוי. אם זה בעניין הרגשי, אם זה בעניין הפדגוגי, החברתי ובעצם כמעט כל תלמיד מקבל תוכנית בהתאמה אישית. עם סל תוכניות שמגבה את זה. כפי שהראו לכם פה על קצה המזלג, שאמור לתת לכל תלמיד את המענים שהוא צריך.

ועם זאת, אנחנו מבינים שהחשיבות של הילדים זה בעצם מגילאי הגן. לבשל את הילדים מהגן, כדי שיגיעו מוכנים יותר לכיתה א', כיתה ב'. יהיה להם הרבה יותר קל מבחינה רגשית, מבחינה חברתית,

יפית שווקי:

שי רוזנצוויג:

אביבה בן רפאל:

שי רוזנצוויג:

מכל הבחינות. החיים הם חיים מאוד קשים וככל שנתמיד, כמו שראיתם פה, לא מעט תוכניות בגילאי הגן, ככה אנחנו גם נצליח להביא את הבוגרים שלנו מוכנים יותר לשלבים הבאים. וגם לפתח את צוות ההוראה. אומרים שהתלמיד הוא במרכז, אז יש כאלה שאומרים, אולי בצדק, שהמורה צריך להיות במרכז. כי המורה הוא בעצם הכל. מורה טוב, זה ההבדל בין תלמיד שלומד ומשתתף ורוצה להצליח לבין מורה שהוא פחות טוב ומסמן פה וי רק כדי לתקתק את מערכת החינוך ולהתקדם הלאה.

חשוב לנו לפתח את הצוות שלנו, את צוות ההוראה. לא להתפשר על מורים לא טובים או בינוניים. ואם יש כאלו, אנחנו גם נפלוט אותם. אני אומר לכם, אנחנו רוצים פה את המורים הכי טובים שיש. כל הדבר הזה צריך להיות מגובה בתקציב. שאמרתם שהתקציב, לפחות השנה, הוא חסר תקדים בחינוך. גם נתסכל על מתקנים.

אין גן שלא נגענו בו. אם זה להחליף את המשטחים, את הדשא הסינתטי, לשים את ההצללות. בחטיבת הביניים, את הפוד טראק ואת כל מתקני הכושר ואת כל פינות הזולה שעשינו שם. זה עולה המון. אנחנו מבינים שזה גם מאפשר לתלמידים ללמוד בנוחות. זה מאפשר ונטילציה. זה מאפשר אווירה נעימה יותר. פעם היתה פחות חשיבות לזה. אנחנו שמים על זה המון המון חשיבות. אני רוצה להודות ליפית, לכל הצוות החינוכי, ואנחנו נעבור לנושא הבא.

תרשמי לך על קרן טראמפ.

מכירים. היינו, דיברנו.

ותרשמי לך גם את 'יוזמות חינוכיות'. בערבית.

אבל אני אמרתי, עוברים לשלב הבא. בסדר גמור. הבא. הבא.

יפית, תודה רבה.

תודה.

הנושא הבא.

אביבה בן רפאל:

שי רוזנצוויג:

אביבה בן רפאל:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

יפית שווקי:

שי רוזנצוויג:

5. דוחות כספיים שנת 2021 ו-2022.

אודליה גוטל:

דוחות כספיים 2021 ו-2022. בהתאם להליך הפורמאלי הנדרש, מביאים לשולחן המועצה את הדוחות הכספיים של 2021 ו-2022. ככלל, הדוחות הכספיים של המועצה נבדקים ומאושרים בהליך מוסדר וארוך על ידי מבקר חיצוני. אביבה, אחר כך את תשאלו שאלות שהן נאמרו מראש. רואה חשבון הממונה מטעם משרד הפנים. לאחר קבלת הדוח הכספי המאושר הוא בונה גם דוח מחקר. המועצה מפרסמת אותו באתר המועצה ומביאה אותו לידיעת מליאת המועצה.

הדוחות המבוקרים לשנת 2021 ו-2022 התקבלו במהלך שנת 2023. אחד בפברואר 2023 והשני בדצמבר 2023. בעצם שנת הבחירות והמלחמה מובאים לשולחן המועצה כעת. נשלחו אליכם החומרים במייל. וכמובן שנקבל את הדוח המבוקר החתום של 2023 אנחנו נעביר -

זה בעצם לא דיון. אין פה הצבעה.

שי רוזנצוויג:

והדבר העיקרי הוא שלא נדרשת החלטה בסעיף כזה. אין פה הצבעה. זה הליך פורמאלי. כל מי שיודע ומכיר, יודע שאלפי מנשה הוא יישוב מאוזן. לא שנה, לא שנתיים, לא שלוש, לא ארבע. מאוזן כבר אוטוטו אני מקווה בעזרת השם שנה חמישית. את שנת 2021 וגם את 2022 סיימנו מאוזנים. ככה עדכן אותנו משרד הפנים, המבקר החיצוני. וזה אומר שאלפי מנשה מתנהל בצורה טובה, ללא חובה.

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

הגזבר עושה עבודה נהדרת. הוא יודע ...

אביבה בן רפאל:

זה עבודת צוות משותפת.

אילן דולב:

אני מסכים איתך. אני מסכים עם אביבה. אני חושב שמה שאמר עמית פלד, מס' 5 ברשימה שלך, הוא בעצם מקור הבעיות, זו שטות. וחבל שלא הערת לו

שי רוזנצוויג:

כשהוא אמר את זה בישיבה הקודמת, אבל לא היית, את לא יכולת להעיר. ולכן אני אומר שהגזבר פה עושה עבודה מצוינת, ביחד עם אודליה והצוות, והפורום הכספי. אני גם כן מנסה לא להפריע עד כמה שאני יכול, ואולי גם לעזור, למי שזה משנה. אז אם איש שאלות עכשיו למישהו, להצביע. אין שאלות. אנחנו עוברים,

אודליה גוטל:

שתי נקודות שרצינו להדגיש, ברשותך.

שי רוזנצוויג:

כן. שתי הנקודות. בבקשה. אז אנחנו הולכים לשמור על איזון תקציבי. זה ברור. הגירעון המצטבר הצטמצם לשליש מתוך 21 מיליון.

אודליה גוטל:

זה מה ש -

שי רוזנצוויג:

יופי. אפשר לראות. הקו הזה זה קו, ככל שזה תלוי בי, ומה לעשות, תלוי גם בי, ... ימשיך ויהיה שטוח ויפה ונקי. ואנחנו נמשיך ככה. טוב, נמשיך לנושא הבא.

7. אישור עבודה נוספת גל לגזיאל.

אודליה גוטל:

אישור עבודה נוספת לעובד מחלקת הנדסה גל לגזיאל. בעצם מכיוון שבמועצה אנחנו מבקשים עבורו אישור לעבודה נוספת, לתקופה של כשנה וחצי, לטובת סטאז', לקבלת תעודת מפקח בנייה. כמובן מהנדסת המועצה מאשרת את העבודה הזאת. גם היועמ"שית לא רואה בזה,

עו"ד גיתית שרמן: אין מניעה.

אודליה גוטל:

אין מניעה. אז הצעת ההחלטה: מאשרים לעובד המועצה גל לגזיאל לעסוק בעבודה נוספת לתקופה של שנה וחצי,

למה לא?

שי רוזנצוויג:

לצורך קבלת תעודת מפקח בנייה.

אודליה גוטל:

מי בעד ההצעה? פה אחד, תודה.

שי רוזנצוויג:

**מאשרים פה אחד לעובד המועצה גל גלזיאל
לעסוק בעבודה נוספת לתקופה של שנה וחצי,
לצורך קבלת תעודה כמפקח בנייה.**

החלטה:

8. עדכוני ראש המועצה.

שי רוזנצוויג:

עדכונים שלי. מצב בטחוני. קודם כל, סליחה שלא אמרתי את זה בתחילת הישיבה, לכבות טלפונים, מי שקרא בחדשות, זה אולי רלוונטי. אבל צחוק בצד. אנחנו כרגע עם אוזניים, גם תוך כדי הישיבה הזאת קיבלתי עדכונים, נכון לעכשיו פיקוד העורף לא משנה את ההנחיות שלו. אנחנו עדיין נמצאים באותה הערכת מצב, שאומרת שצריך להיות עירניים, צריך להיות קשובים לחדשות, לרשות, לפיקוד העורף כי אנחנו מבינים למה. ברגע שקורה משהו בצד אחד, אז הסבירות שמהו יקרה גם בצד השני גדלה. ועם זאת אנחנו כרשות, אנחנו עושים את כל ההכנות הנדרשות שלנו, כולל תרגיל מאוד גדול שאנחנו רוצים לעשות בקרוב וכולל הוספת אמצעים שאנחנו מוסיפים כל הזמן, כדי לשמור על הביטחון של התושבים.

כמו שראיתם, יפית נתנה פה סקירת חינוך די ממצה. למרות שאני ממש אמרתי לה תמהרי ותקצרי, כי אפשר לדבר על זה שעות,

צמצמת לה את המצגת בחצי,

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

צמצמתי גם את המצגת בחצי, כי באמת, אפשר לעשות, במיוחד לאור העובדה שאנחנו עוד נעשה שולחנות עגולים ונשתף את הציבור בדיוק ונביא אנשים מבחוץ, כי מה לעשות, מה שרואים משם לא רואים מכאן. ביחד עם רחל, שמובילה את תיק החינוך ועושה זאת באחריות ובצורה סופר מקצועית. כי גם את יפית, מה שנקרא, צריך ללוות. וגם אותי צריך ללוות, ורחל היא האישה למשימות שלנו, גם כסגנית ראש המועצה וגם אשת מקצוע באמת ברמות

הכי גבוהות.

אז אני אומר לכם שבניגוד להרבה דברים שאני יודע להתחייב, חינוך זה, מה לעשות, זה תהליך. זה לא ללחוץ על אצבע ולירות. אבל אם לא נתחיל לא נגיע. וכמו שראיתם, כמעט בכל שכבת גיל נעשו פה שינויים דרסטיים. כי אני מאמין שאם משהו לא עובד, אז לא ללכת עם הראש בקיר. לשנות. ואם יש, ולראייה, כוח אדם חדש, תוכניות חדשות וכל מה שצריך, וגם כספים רבים שהיו יכולים להיות מושקעים בדברים אחרים, מושקעים בחינוך.

מבחינת נראות של היישוב, אנחנו נערכים בקרוב לחגי תשרי. אני חושב שמצד אחד חגים, מצד שני זו גם תקופה לא קלה בכלל, שעדיין אנחנו במלחמה, עדיין גיא דלאל שלנו ועכשיו החטופים, והאחים לבית שרעבי נמצאים בשבי החמאס. אז גם אנחנו עובדים על האירועים לציון ה-7.10 וימי הזיכרון, נעשה אותם כמה שיותר מכובדים ומחוברים עם הציבור. נאפשר לציבור לקחת חלק ולבוא, בעצם להרכין ראש בפני אלה שכבר לא איתנו ולחזק את אלה שנלחמים על החירות שלנו. עושים את זה בכל יום ויום. ועם זאת עם החגים, בשוטף, אנחנו עכשיו עובדים על להשלים פערים שנוצרו לנו בגינון. אתם יודעים, כל שנה זה אותו סיפור. אתה עובד חודש וחצי בבתי הספר מבחינת הגננים, ואז נוצר איזשהו פער ביישוב עצמו. זה פער שאני אדאג שישלימו עד החגים, כדי שיהיה פה נקי, מסודר, וגם צפו להפתעות בקרוב של פיתוח.

כבר התחלתם לראות ליד הצופים, הרחיבו את הכביש ועשו שם חניות. יהיה שם עוד מעט חניון. הכל במסגרת תוכניות הפיתוח הגדולות שלנו. בסוף תראו שלאט לאט הפאזל הזה מתחבר ואני אקדיש את אחת הישיבות הקרובות גם לעדכון בנושא פרויקטים. ושם נוכל להרחיב בעניין. אבל שתדעו שלמרות הקושי ולמרות המצב ולמרות, ולמרות,

ולמרות, יש הרבה דברים גדולים שגם קורים עכשיו וגם יקרו בדרך, ויש לי גם כמה בשורות טובות, אבל זה בהמשך. לא נרוץ איתם לפני שהזקנה השמנה שרה.

אז אני רוצה להגיד שיהיו לנו בשורות טובות. אני רוצה להודות, את לא תגידי לי מה להגיד, למרות שזאת ישיבה אחרונה. אני רוצה להודות לאודליה שבאמת במשך שנים עשתה במקצועיות וסיפקה את החומר. ענתה לכל שאלה ויצרה שיח בין חברי המועצה, בין כולם. מעולם לא התחמקה מתשובה ואמרה גם דברים שקשה לפעמים לשמוע אותם. וזאת מתוך מחויבות למוסד הזה שנקרא מועצת אלפי מנשה והתושבים עצמם.

ואני יודע איזה שעות הקדישה ו-24 שעות סביב השעון ועשתה את זה באהבה. אני כמובן לכבוד לי לשבת פה לצידך בשולחן הזה. ואמרתי, אנחנו עוד נתראה. כי מה לעשות, ככה זה עובד. ואת תתרענני ותעשי את הדברים שתעשי, אבל מועצת אלפי מנשה היא פה והיא הבית שלך ותמיד תהיה. ואני מדבר בשם כולנו, נכון? שלפני הפרידה הרשמית, אנחנו - אני רוצה להוסיף.

רחל שטיינר:

את רוצה להוסיף?

שי רוזנצוויג:

בוודאי.

רחל שטיינר:

בבקשה.

שי רוזנצוויג:

אני חושבת שאודליה, אנחנו למדנו ממך מה זה לתת את הלב ואת הנשמה למען היישוב הזה. וברגליים שלך, בכל מקום הגעת אליו, ואת בולדוזר ענק. את הרמת פה דברים מדהימים. ויחד עם הפרויקטים הענקיים, את ידעת לתת את המענה האישי. להיות כתובת לאנשים. גם לעובדים כאן, גם לחברי המועצה. המון תודה.

רחל שטיינר:

יפה. לשמור קצת לברכות -

שי רוזנצוויג:

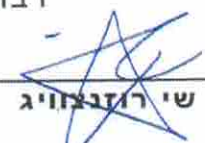
יש יותר.

רחל שטיינר:

אביבה בן רפאל: לפעמים התבלבלתי ואמרתי היא מנהלת את

הנושאים האלו. בחיי.
 דוברת: רווח נקי של כולנו.
 אביבה בן רפאל: הלכה למעשה היא מנהלת את היישוב. אני יכולה
 בבקשה לסיים משפט? כי אני עומדת לעזוב,
 לא, לא, תודה לכם. שי רוזנצוויג:
 אביבה בן רפאל: גם אני עוזבת את המועצה. אני לא אהיה פה יותר.
 אני מצטערת. אני מרגישה לא משמעותית.
 שי רוזנצוויג: רגע, תמשיך את ההקלטה.
 אביבה בן רפאל: כן, תמשיך. תמשיך. תושבים יקרים, אני מודיעה
 בזאת שאני פורשת מהיותי יו"ר הסיעה ומהמועצה.
 אני מרגישה לא משמעותית. אני מרגישה שראש
 המועצה מייבש וזהו. אני הרמתי ידיים, מה שנקרא.
 שי רוזנצוויג: מי יחליף אותך?
 אביבה בן רפאל: הוא מצליח בזה. שי זה שלטון יחיד. ובזה סיימתי.
 שי רוזנצוויג: שי זה שם יפה. (מדברים ביחד) מי מחליף אותך?
 אביבה בן רפאל: זאת הפתעה.
 שי רוזנצוויג: אין הפתעה. יש לך רשימה. או א' או ב' או ג'.
 אביבה בן רפאל: לא, גם 3 יכול להגיד 'אני חולה'.
 שי רוזנצוויג: נכון. אז 4.
 אביבה בן רפאל: ואם 4 חולה? אני מחליטה מי. אז חברה, תודה
 רבה.

 אודליה גזל
 מנכ"לית המועצה

 שי רוזנצוויג
 ראש המועצה